

[Ragnhild Andersen.]

for de gamle; det er årsagen til, at vi ikke har taget det hele med, ærede medlem hr. Strøm. Vi mener nemlig som rentemodtagerne, at renten i almindelighed bør være ens i alle tre kommune-grupper, men vi har kun foreslået en forhøjelse på henholdsvis 24 kr. og 36 kr. om måneden. Vi har foreslået, at disse forhøjelser skulle træde i kraft fra 1. oktober i år, og det ville vel være rimeligt at udbetale det beløb, der samles op i månederne oktober—november—december, til rentemodtagerne på een gang. Det er ikke vor skyld, at vort forslag ikke på et tidligere tidspunkt er blevet sat på rigsdagens dagsorden, men først kommer nu 14 dage før jul. Det har været fremme i 2 måneder, og der har været tid nok til at sætte det til forhandling.

Vi har yderligere i overensstemmelse med rentemodtagernes eget ønske foreslået, at det beklædningstillæg, der nu ydes, og som i København er 340 kr. for et ægtepar, i købstæderne 299 kr. og i landkommunerne 253 kr., forhøjes i købstæder og landkommuner, således at det dog når op på hovedstadens takst. Er det dog ikke ganske enkelt og ligetil, ærede medlem hr. Kaj Andresen, som siger, at det er vidtrækkende foranstaltninger, vi foreslår? Hvor kan vi henvise mennesker, der bor på landet, til at købe tøjet billigere, end vi kan købe det her i København? Ingen steder, tværtom.

Skal konen have sig en kjole, en frakke eller et par sko, må hun ind til købstaden; det pålægger familien udgifter til rutebil eller andre transportomkostninger. Indkøbene af beklædning fordyres for landbefolkningen og som følge heraf også for rentemodtagerne. Jeg kender ingen købstæder, hvor kjoler, frakker, undertøj, strømper eller sko er billigere, end de er i København. Derfor er de bestemmelser, der findes i folkeforsikringsloven om forskelligt beklædningstillæg i de tre kommune-grupper, urimelige, og de bør ændres, men ikke når folkeforsikringskommissionen engang kommer til vejs ende og bliver enig om dette og hint; de bør ændres allerede i dag; det er uretfærdigheder, som skulle have været pillet ud af loven for længe siden.

Mit parti har yderligere foreslået at forhøje brændselstillægget. Det er i øje-

blikket på 18 hl. Nu er der ikke mange medlemmer tilstede herinde i øjeblikket — det er jo ganske karakteristisk —, jeg ville ellers bede de ærede medlemmer om at efterprøve, om de kan nøjes med 18 hl til en vinter. Der er ikke mange, der kan lave det regnestykke i øjeblikket, men jeg er overbevist om, at ikke eet eneste medlem turde stå op på denne talerstol og erklære, at han kunne nøjes med 18 hl til en vinter, ikke eet. Jeg gad se, hvem der tør komme og sige: jeg bruger 18 hl eller mindre; det kan nemlig ikke lade sig gøre. Er det så ikke urimeligt, at rentemodtagerne kun får 18 hl? Er det ikke et beskedent ønske, de har fremsat på deres Herning-møde, når de ønsker brændselstillægget forhøjet fra 18 hl til 25 hl brændsel? Det er såre beskedent. I dag er kendsgerningen den, at rentemodtagerne, som ikke kan få brændslet til at slå til, ud af deres fattige rente må tage penge til indkøb af det brændsel, de mangler til at putte i deres kakkellovn. Mit parti mener ikke, at vore gamle skal fryse; de skal have det således, at de kan fyre i kakkellovnen og holde sig varme. De behøver oven i købet mere varme i deres stuer end vi andre, som er yngre.

Som det fremgår af Herningresolutionen, ønsker rentemodtagerne fradragsreglerne lempet. Jeg ved meget vel, at det kun er en lille kategori af alders- og invaliderentemodtagere, der er i stand til at arbejde og skaffe sig indtægt ved siden af renten. Da vi i 1946 drøftede ændringer i folkeforsikringsloven, blev der foranstaltet en undersøgelse, som viste, at 88 pct. af aldersrentemodtagerne ingen indtægt havde ved siden af renten; kun 12 pct. af dem havde indtægt. Alligevel vil det for disse være af den største betydning, at de får lempet fradragsreglerne den lille smule, som vort parti har foreslået, således at der gives mulighed for at have 75 pct. af rentens grundbeløb som indtægt, før der bliver skåret ned i renten, i stedet for som nu 50 pct.

Det sidste forslag går ud på at give rentemodtagere på alderdomshjem 3 kr. 50 øre mere om måneden.

Om alle vore forslag kan jeg sige, at de er præget af den største beskedenhed, og det er med stor skuffelse, jeg konstaterer, at ikke eet af partierne vil medvirke til noget af disse forslags gennemførelse, men ude-